

DET DAGLIGE LIV

Personerne:

Lucifer – en djævel

Las Bøvl – Ida Gyldenstiernes tjener

Susanne – Stances tjenestepige

Stance – Har en lille krambod

Wolle Godnat – Stances krambodssvend

Marthe – Jordemoder

Kirsten – Ida Gyldenstiernes tjenestepige

Las Bøvl står og klør sig over det hele.

Ingeborg kommer.

Lucifer: Man prikker lidt i den ene og lidt i den anden, - så kævles de, - som bare fanden

Ingeborg: Du har sandelig travlt, Las.

Las: Det bider og stikker og prikker over det hele. Det er de forbandede lus og lopper.

Ingeborg: Det er nok, fordi dit blod er så sødt, Las.

Las: Nej, det er fordi jeg skal dele seng med karlen og drengen. De bringer utøjet med ind fra stalden.

Ingeborg: Jeg sover sammen med mor. Det er heller ikke altid så morsomt, for krogæsterne bringer også utøj til huse. Men har du prøvet at gnide dig med det der nye brændevin?

Las: Joh, det hjælper da lidt, men når de så tager fat igen, så bider de værre end før, synes jeg. Jeg tror, at lopper og lus er blevet ligeså tovlige med brændevin som vi mennesker. Det er også for galt, jeg skal dele seng med de dyrepassere. Jeg er dog tjener for herskabet og står da noget højere.

Ingeborg: Du skulle måske prøve at tage dig et bad og lade dit tøj røge, så måske utøjet gik hen og døde.

Las: Hvor skulle jeg tage bad henne? Badstuen er lukket. Men mit herskab, velbyrdige Ida Gyldenstjerne, ved du hvad hun har sat folkene til her til morgen?

Ingeborg: Nej.

Las: Jo, de varmer vand, for nu skal hendes nåde selv i bad oppe i den store stue.

Ingeborg: Kan du så ikke hoppe i vandet, når hun er færdig?

Las: Uha nej, tænk om det kom hoffet for øre, ja bare de Ribe borgere, at Ida Gyldenstjerne havde delt vand med en tjener.

(og han klør sig som en vild)

Ingeborg: Du ved jo ligeså godt, at det ikke hjælper at klø sig. Du skal tænke på noget andet..

Las: Du har ret. Nu tænker jeg på noget andet.

Ingeborg: Hvad tænker du på?

Las: Jeg tænker på dig. Ingeborg, hvad nu hvis vi to blev gift. Så slap jeg fri, og jeg kunne blive en vældig krovært.

Ingeborg: Du må tænke i en anden retning, lille Las, det ville min mor aldrig gå med til. Du ville jo også drikke alt vort øl selv.

Susanne kommer.

Susanne: Godmorgen Ingeborg og Las.

Ingeborg: Huh Susanne, pas endelig på ikke at komme for tæt på Las Bøvl. Han er befængt med utøj.

Susanne: Sådan er det – ja finere udvendig des mere beskidt indvendig.

Las: Gør I bare nar. Det er ikke spor sjovt.

Susanne: Hvad er klokken?

Las: Den slog lige halv seks. Og hvorfor skal vi så tidligt op, kl. fire! Jeg kunne godt have brugt et par timer mere i alkoven uden karlen og drengen.

Susanne: Du kunne vel alligevel ikke sove for kløe.

Las: Det må jeg sige, Ingeborg, det er nogle kønne rygter, du spreder om mig.

Ingeborg: Du ved jo, vi alle må udnytte dagslyset.

Las: Klokkeren fire er det buldrende mørkt.

Ingeborg: Ja, men du kan sikkert nok se til at spise brød og varmt øl.

Las: Ha, det adels-pak er det mest gerrige. Vi får ikke andet end en gammel fisk, der har svømmet i saltet siden sidste år. Det er vor davre.

Ingeborg: Hvad skal I have til middag, Susanne?

Susanne: Stance er ved at lave ålesuppe.

Las: Ålesuppe....hvilken lækkerbiskken.

Susanne: Anne Niels Fiskers fik narret nogle tykke, tykke ål i min madmor i går. Nogle af dem er over halvanden alen lange.

Las: Mine tænder løber i vand bare ved tanken om at spise mad, der ikke er saltet ned sidste år.

Ingeborg: I får vel da grød til aften?

Stance kommer.

Stance: *(siger til Susanne)*

Står du her og driver. Gå om i haven og hent mig nogle urter, kål, porrer og peberrod. Hvad du nu kan finde. De skal i gryden til ålene. Og rup dig, de skal i gryden til ålene. Vi spiser til middag klokken halv ti i dag.

Stance og Susanne går.

Ingeborg: Ja, der er nok at gøre. Pigen er i haven, karlen i marken, mor bager, og jeg skal hjem og kærne smør. Hvad skal du, Las?

Las: Joh, jeg skal da vistnok pudse sølvtøj, men det får jeg nok at vide, når jeg serverer morgenmaden for fru Gyldenstjerne.

Ingeborg: Er hun ikke stået op endnu! Hvad serverer du så for hende?

Las: Hun får fin hvid grød med kanel på og så selvfølgelig mælk, nymalket.

Ingeborg: Hvordan smager kanel, Las?

Las: Det er som et eventyr, stærkt og sødt. Men du kunne komme med hjem i køkkenet og smage.

Wolle Godnat kommer.

Wolle: Godmorgen Ingeborg og Las Bøvl.

Las: Skal du ikke passe kramboden, Wolle?

Wolle: Nej, jeg er blevet sendt ud for at kræve penge op.

Ingeborg: Det varen fed bestilling.

Wolle: Du tror da ikke, at man får drikkepenge, når man kommer i det ærinde. Hele Ribe skylder. Når de ikke kan få mere på kredit hos Sophie Bruun, så kommer de til os. Jeg skal også hen til din mor, Ingeborg.

Ingeborg: Så må jeg hjem og advare hende.

Wolle: Det nytter ikke noget, for hun står skrevet op i bogen.

Ingeborg: Kan du virkelig skrive, Wolle Godnat?

Wolle: Joh, tallene dem kan jeg da.

Lucifer: Er der nogen, der tror
Det bliver Ingeborg og Las?
Nej, men det ku' være sjovt
For Las er en værre narrifas